

Η ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΕΞΟΡΙΣΤΟΥ

Ο Μ. ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΕΛΕΝΗ

Η γύψινη μάσκα του Μ. Ναπολέοντος νεκρού.

Ο Χούντσον ποτέ δεν αποζαλούσε τον μεγάλο εξοριστή «Αυτοκράτορα», γιατί τότε θα ήταν απορριπτός να του παρήσχη ανάλογες τιμές, πράγμα που το απέφυγε όσο μπορούσε.

Μία φορά, ο Λόου, προκειμένου να δώσει στο σπίτι του μία γιορτή, έστειλε, μεταξύ των άλλων, μία πρόσκληση και στον Ναπολέοντα, τον οποίο αποζαλούσε άπλοο «στρατηγό».

Ο Ναπολέον πήγε το προσκλητήριο και μόλις είδε αυτή τη λέξη γράψε στον κομιστή και του είπε γεμάτος όργη:

—Είνε βλακώδες, πολύ βλακώδες αυτό! Δεν έχω να σου δώσω καμιά απάντηση...

Και δεν πήγε στη γιορτή.

Γιὰ να αποδείξει πόσο άνοητος ήταν πραγματικά ο Χούντσον, παραθέτουμε παρακάτω απόσπασμα από μία αναφορά του προς τον Υπουργό των Αποικιών της Αγγλίας, έξ εις υιοθέτησε ημερών άσπρον και πράσινον φασομάζου που είχαν σταλεί για γιορτεία σ' έναν από τους αζοιόφους του έκπτωτου αυτοκράτορος:

«...Διερωτώμαι, γράμει σοβαρότητα ο Λόου, μήπως αυτά τα άσπρα και πράσινα φασόλια που έφτιασαν χρέεις έχουν σχέση με τη λευκή σημαία των Βουδώνων, με την πράσινη στολή του στρατηγού Ναπολέοντος και με τα ρούχα των ύληρετών του!...»

Σ' αυτό το κεφάλαιο όμως δεν ήταν άνοητος και ο προστάτης του Λόου, ο υπουργός των Αποικιών της Αγγλίας λόρδος Βαθούστ.

Ο Βαθούστ είχε διατάξει όπως ή προς τον Ναπολέοντα έπιστολές λογοφωνούντα από τον δεσημοφύλακα του, επίσης δε είχε στείλει από την Αγγλία ειδήσει, γυζελώνια για να περιζέουσιν με αυτό το μέρος στο οποίο έκανε ο εξοριστος τον περιπάτου του!...

Όταν δε ο Βαθούστ έπληροσηρήθη ότι η κατοικία του Ναπολέοντος στην Αγία Ελένη είχε γεμίσει από ποικίλους, έγραψε στον διοικητή Λόου τα έξης κομμάτια:

... τον, χαιρόμενον όταν βλέπωσιν την δυναστείαν του πληροίον παραδίδονται εις την άνοητείαν, άσκησίαν, άσχην, άκρασίαν και μέθην και έν γένει εις κάθε ουραράν έπιθυμίαν σαρκικήν...»

Και το βιβλίον αυτό, ύστερ' από την περιγραφή των διαφόρων γάσεων της άνοησίας που διακρίνει ο άνθρωπος για να λειτουργή από την έκδησιν του Σατανά, τελειώνει μ' ένα κεφάλαιο γεμάτο γολών και καλοσύνην.

Αξιοθετέ τόφω τον συγγραφέα του «Πνευματικού Καθρέφτου» πως παρονομαζει τον έννοιστο και δικαιο νεκρό:

«Είς το Ιερόν τον πρόσωπον λάμπει ή έσωτερική ήσυχία, ή θεία παραμυθία και ή ένισχυσις του 'Αγίου Πνεύματος, το όποιον κατοικεί εις την καρδίαν του. Τα όματιά του και ή καρδιά είνε προσηλωμένα εις τον ουρανόν. 'Ολη ή όψις του διεννεί το τί φρονεί ή ψυχή του, λέγουσα: 'Εγώ έπιθυμώ να χορησθώ από του πάματος και να μένω με Χριστόν... 'Ο Σατανάς, τότε, βλέπων τα τοιαύτα, κατασχρμμένος φρονεί μακράν...»

Κάτι τέτοια βιβλία πρέπει να τα θεωρούμε ζευμήλια. Μέσα στις ζιτρινισμένες σελίδες τους, πάλλει ή ψυχή των προπάλατον μας, ή ψυχή των άσλων και γενναίων άλλων ανθρώπων που άγωνίζόντουσαν να ζήσουν και να πεθάνουν τίμιοι και ένάρετοι.

Ο φρομερός Χούντσον Λόου και τα άπάνθρωπα μέτρα του κατ' τη Μ. Ναπολέοντος. Τα μικρότερα του εξοριστου αυτοκράτορες. Τα «άσπρα» και τα «πράσινα» φασόλια. Ο Ναπολέον κι' οι ποικίλοι. Μια τερατώδης όσση και βλακώδης ύσπεψια. Πείνα και κρύο. Οι κατ' ασκίπει του Χούντσον. Η φρουρά του εξοριστου. Μια έξωφρενική έκδραση κατασκόπου.

Όταν ο Μ. Ναπολέον έγραψε έξόριστος στην Αγία Ελένη, όσοι θα περνούσε τα τελευταία χρόνια της ζωής του, έτέθη υπό την επίτηρησιν του Λόρδου διοικητού Χούντσον Λόου, ο όποιος του φρονόταν πάντα με έντελώς άνάμοιστο και σκληρό τρόπο.

Γι' αυτό το λόγο, ο Ναπολέον, δεν έζώνεσε ζωδιών τον Χούντσον Λόου, τον άποζαλούσε δεσημοφύλακα του, έλεγε ότι ήταν άνοητος και γεμάτος άνοησις και ότι ήτο άπλοο και άπλοο και άπλοο.

«Θα σάς στείλω ιδιαίτερη έπιστολή σχετικά με τις σοβαρές ένδοχλήσεις που παρέχουν στον Ναπολέοντα οι ποικίλοι ποικίλοι, οι όποιοι κατέκλυσαν το οικημά του.»

Φρονώ όμως ότι ο ποικίλασπισμός των ποικίλων όφειλεται στην άμέλεια των ύληρετών, την όποια πιθανώς ένθαρούνει και ο ίδιος ο Ναπολέον, για να βρισκή άφορμής να παραπονείται...»

Η Αγγλική Κυβέρνησις προς διαπορήν του Ναπολέοντος και της πεντηκονταμελούς συνάσειας του παρτέρι άρχιζός έτησίαν έπισημογήρη 8.000 άγγλικών λιρών. Έπειδή όμως στην Αγία Ελένη όλα τα είδη ποικίλοντουσαν πανάκριβα, ο Χούντσον έπρότεινε να αξιηθή ή έπισημογήρη κατά το ένα τρίτο, να γίνη δηλαδή 12.000.

Κατόπι όμως, είτε επειδή έλιθε σχετικώς διαταγή από τους άνωτέρους του, είτε γιατί μετανόησε για τη γενναιοδωρία του, ο Χούντσον άρχισε να κίνη παρατηρήσεις στον οίκονόμο του αυτοκράτορος για τη μεγάλη κατανάλωσι του κρασιού και του χρέστου και ημάττωσε τις μεριδές των ύληρετών του Βοναπάρτου.

Ο Ναπολέον, ο όποιος εχρόνιζε πολύ για τους ύληρετές του, όταν είδε ότι ή τροφή του έπαυον δεν τους έπαροχόσε, άποκάσισε να ποιήσει τα άσπρα σπύρη του. Μία άλλη φορά, πάλιν, μόλις ο αυτοκράτορ έλαβε πως είχε έξαντληθεί ή κούσκη ύλη, διατάξε να πάρουν το κρεβάτι του και να το βάλλουν στη φωτιά!...

Για να μη δραστηριέθ ο Ναπολέον από τον τόσο της έξορίας του, έστρωσεέδρες διαρκώς σ' άπόστασι μιας ντουφεκιές από το κατάκλιμα του ένα σπύρημα για ένας λόγος.

Όλη ή προφύρεση αυτή άφρορετό επί πλέον από στρατιωτικά άποσπασματα και ή νευγεριστέ περιπολίες περνούσαν σχεδόν μπροστά στην πόρτα του οικημάτις του Βοναπάρτου.

Στο λιμάνι, έξ άλλων, του νησιού ήταν άναρροδοίμενος ολόκληρος στόλος και στις γύρω άκτές περιπολούσαν διαρκώς φρεγάδες, ή όποιες δεν έπέτρεπαν σε κανένα πλοίο να προσεγγίση στην Αγία Ελένη.

Παρ' όλα αυτά, ο Χούντσον βασανίζόταν καθημερινώς από το φόβο μήπως δραστηριέθ ο φοβερός έξόριστος και γι' αυτό ηΐσαν άδιάδοχα τον άσθητό της φροσύης.

Ο Ναπολέον είχε δεχτεί τον Χούντσον στο κατάκλιμα του μονάχι στην αρχή, έξ φροσύης σε διάστημα τριών μηνών. Κατόπι όμως, βλέποντας με τί είδους άνοητο είχε να κίνη, απέφυγε και να συναντάται μαζί του.

Ο Χούντσον περιόρισε πολύ γι' αυτό, αλλά μη ισορροπία να κίνη και τίποτε, περιόρισε στο να τριγωνάει γύρω και μέσα γύρω από το οικημά του αυτοκράτορος και να τον έπιβλέπει.

Όταν ο Ναπολέον άρρώσθησε κάποτε και δεν φαινόταν, όπως πάντα, στο παρόδημο του δωματίου του, ο Χούντσον του άπέστειλε ένα έγγραφο, στο όποιο, μεταξύ άλλων, έγραφε:

«Ο Αγγλος αξιωματικός ή υπηρεσίας έχει διαταγή να βλέπη κάθε μέρα τον αιχμάλωτο. Αν ανεπιώς ο Ναπολέον δεν παρουσιασθή στο παράθυρό του μέχρι της δεκάτης προηίνης ώρας, ο αξιωματικός όφειλε να κινή διατάξ βίας στο δωμάτιό του!...»

Ο Ναπολέον, στον όποιο άνακοινώθηκε το περιεχόμενο του έγγραφου αυτού, άπάντησε ότι τα μέτρα αυτά ήσαν άτιμα και ότι δεν θα διάταζε και να πεθάνη άσθια, να αυτοκτονήη δηλαδή, για να γλυτώσ ή' τις βαρβαρότητες και τις άπαυθροπείες των Αγγλων.

Κατόπι αυτού, ο διοικητής φροφίχε μήπως ο αυτοκράτορ προαπειποτήη την άπειλή του και δεν τόλμησε να τον ένδοχίση ποιά.

Έδωσε κατωχια διαταγή στους κατασκόπους του να περιεφρονται διαρκώς γύρω από το οικημά του έξόριστου, προσπαθώντας να τον ίδωθ, και να του άναφέρουν τα άποτελέσματα των έννεργειών του.

Παραθέτουμε παρακάτω, γάμιν περιεργείας, απόσπασμα έκδρασης ένός απ' αυτούς τους κατασκόπους προς τον Χούντσον Λόου:

20 'Α π ρ ι λ ι ο υ 1 8 2 0. — Ο Ναπολέον έξανολούθη να παραμένη άδοστος. Δεν τον έχω δει από εις 15 του μηνός.

24 'Α π ρ ι λ ι ο υ. — Νομίζω ότι σήμερα είδα τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη ν' άκονίζη τα έξυφάρια του.

28 'Α π ρ ι λ ι ο υ. — Χρέξ έμεινα όλόθωρος επί ένα δωδεκάωρο για να μπόρσω να ιδώ τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη στον κήπο του ή στα παράθυρα του, αλλά δεν μπόρεσα να καταφέρω τίποτα.»

Ο Χούντσον Λόου